

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludne.

Štev. 42.

V Mariboru, dne 18. oktobra 1900.

Tečaj XXXIV.

Volilno gibanje.

Beganje volilcev se je že pričelo. Posebno rado se pripoveduje, da gospod Josip Žičkar ne kandiduje več v V. kuriji. Ta vest ni resnična. Gsp. Josip Žičkar vstraja pri svoji kandidaturi za V. kurijo. Vsaka druga vest je izmišljena in neresnična.

Izmed ugodnih poročil za Žičkarja nam je danes povdarjati izjavi dveh političnih društev.

Katoliško politično društvo v Šmartinu pri Slov. Gradcu je storilo ta-le sklep, ter ga poslalo Slov. društvu v Mariboru:

»Z ozirom na sklep zaupnega shoda v Mariboru dne 4. t. m. izjavlja katoliško politično društvo v Šmartinu pri Slov. Gradcu sledeče:

1. Za slovenjegraški politični okraj prezasluznega gospoda dekana Žičkarja želimo zopet kot zastopnika V. kurije.

2. Ako se bo sklical v konečno sporazumenje še kak zaupni shod, naj se upošteva tudi tukajšnje politično društvo in se naj povabijo tudi iz njega zaupni možje.

»Katoliško-politično društvo v Šmartinu pri Slov. Gradcu« dne 9. oktobra 1900.

Franc Pečnik s. r. predsednik.
F. Waukan in V. Fišer s. r. odbornika.

Tudi v Kozjem je imelo ondotno politično društvo posvetovanje o državnozbornih volitvah ter je sklenilo:

»Podpisani odbor katoliškega političnega društva za kozjanski okraj zbran dne 14. oktobra 1900 v Kozjem odobrava kandida-

turo našega dosedanega izvrstnega, za blagor volilcev najskrbnejšega, posebno za naš okraj prezasluznega poslanca gospoda Žičkarja, ter odločno zavrača napade zoper duhovščino sploh in gospoda Žičkarja posebej, katero gromadi zadnji čas nasproti mišljenju vseh prebivalcev tega okraja, majhna peščica nedavno le-sem došlih ljudij v »Slov. Narodu«.

»Katoliško-politično društvo« v Kozjem
dne 14. oktobra 1900.

Marko Tomažič s. r. predsednik.
Anton Ribar, Miha Volaušek, Miha Maček, Miha Horvat, Janez Bah, Adolf Vončina s. r. odborniki.

Mi pozdravljamo z veseljem ta sklepa. Somišljenike Žičkarjeve pa vabimo, naj vzamejo agitacijo za Žičkarja krepko v roke. Za takega moža delati, kakor je Žičkar, ni težko. Glavarstva so že zahtevala nazaj volilne imenike in za to je pričakovati, da bodo kmalu volitve volilnih mož razpisane. Na delo torej, neustrašeno in pogumno, a brez vsake strasti!

Kdor drugim jamo koplje, sam v jamo pade.

Johann Wisenjak, župan v Slomih je postal hudo bojevit, odkar so ga Ptujčani napravili svojim kuratorjem, izvolivši ga v mestni skupini poleg zaslužnega Schoschterscha v okrajni zastop. Prišel je na politične shode na Zavrč in v Veliko nedeljo. Zagovarjal je carino na luk, skrajšanje šolske

dobe na eno leto, ob enem pa vpeljava nemškega poduka, odpravitve orožnih vaj itd. Ker so se ljudje takim zahtevam smejali in njih ostro kritikovali ter zavračali, postal je g. župan hud.

Nekaterim kritikom nikakor ni mogel prizanesti, ampak njih je tožil. Saj je kazenski sodnik tudi zavoljo Johana Wisenjaka na svetu! Naj dela!

G. Wisenjak pa ni le občutljiv zaradi svojih govorov po shodih, ampak tudi zaradi svojih občinskih računov.

To so poskusili posestniki Jožef Cizerl, Jakob Glažar, Tomaž Kostanjovec, M. Čuš, M. Čuš, J. Wesenjak, J. Vilčnik, J. Hergu in J. Sešerko iz Mezgovce. Ti imajo brez dovoljenja županovega en del svojih posestev v občini Slomi in morajo v to občino naloge plačevati. Letos so bili toli predrzni, da so šli po novem letu štirje na dom g. župana Wisenjaka, da pregledajo občinske račune za leto 1899. Župan njim je predložil dnevnik (dve knjigi) brez vseh prilog ter se odstranil. Mezgovčani znajo pisati in brati, prepisali so si oba računa od besede do besede, od številke do številke; to tem bolje, ker se njim ni zdelo vse v redu; pogrešali so namreč priloge računov. Ko so svoj posel opravili, govorili so spet z županom in Mihael Čuš je proti njemu rekel: »Morebiti je vse v redu, pa bi nam moral dati vse priloge računov!« Na to župan; »Teh še zdaj nimam in njih ne potrebujem.« Ko Vilčnik pripomni, da se bodo Mezgovčani pritožili zavoljo računov, ga zavrne Wisenjak: »Tožite me, kam hočete; meni bode moj odbor vse odobril.« Na to so

Listek.

Črtice iz zgodovine našega naroda.

I. Slovani en narod.

1. Bivališča.

Po vesoljnem potopu je Bog uničil vse človeštvo ter izvil le Noeta z ženo in otroki. Znano je, da je bilo sinov troje: Sem, Kam in Jafet. In sv. pismo poroča, da so sinovi Jafetovi bili: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mosoh in Tiras. Vsak izmed njih je postal praded mnogoštevilnega rodu, in odkar je Bog pri Babelu človeštvo razpršil, tudi naroda. Po splošnem mnenju izhaja iz Magoga slovanski narod, to je vsota tistega ljudstva, ki jo tvorjajo Rusi, Poljaki, Čehi, Lužički Srbi, Srbohrvatje in Bulgari z nami Slovenci vred.

Ves slovanski narod je sprva govoril eden in isti jezik, in le malo se je razločevala govornica v raznih delih slovanskega sveta. In zatorej je prva zgodovina našega slovanskega naroda zgodovina vsega slovanskega roda, in ostane, dokler se ta ni začel razseljevati.

Pradomovina Slovanov, to je najstarejša domovina, kolikor naše znanje v preteklost

sega, je tista ravnina, ki leži med Finskim zalivom in Vzhodnim morjem na eni in Karpatih na drugi strani, torej severozahodni del današnje Rusije in srednji in vzhodni del Galicije, toda le do Visle.

Kedaj so naši pradedje ta svet zasedli, o tem se natančneje nič ne ve; gotovo je le, da ne pred l. 1500 in ne za l. 500 pred Krist. rojstvom. Istotako je gotovo, da so prišli v Evropo še le za Grki, Itali, Kelti in Germani, da nam vsled tega ti narodi politično kakor prosvetno časovno prednjačijo, da so pa torej tudi starejši od nas.

Nova domovina je bila polna močvirja, jezer, gozdov in seveda tudi raznih zverij. Tudi ljudij so tukaj že našli naši pradedje, a le jako redki so bili, živeli napol divje in bili majhne rasti; posluževali so se pri opravih sicer raznega orodja, a to je bilo, ker še rude niso poznali, iz kamena, rogovine in kosti.

Naši pradedje so imeli jako težavno delo, da so novi svet kolikor toliko preobrazili na bolje in sebi prijetneje; le prav počasi se je to moglo vršiti.

Izmed sosedov, bivajočih okoli njih, nas najbolj zanimajo Germani na jugozahodu; ločila jih je od teh Visla.

V tej dobi se naši pradedje niso zvali Slované; to ime je za poznamenovanje vsega

rodu nastalo pozneje. Imenovali so se Srbe, a Germani so jim rekali Vindi, Vinidi ali Venedi; odtod nemški izraz »windisch«, ki ga nahajamo v krajevnih imenih Windisch-Graz, Windisch-Feistritz i. dr., in ki ga je za poznamenovanje Slovencev in Lužičkih Srbov pri Nemcih slišati še danes.

Tekom let je Slovanom domovina postala pretesna in jeli so se počasi širiti na vse strani. Zlasti Germani so slovanski pritisk čutili kaj hudo, in to je povzročilo v njih vretje in premikanje, ki se je naprvo močno pojavilo v drugi polovici 2. stoletja po Kr. r. Menda že tedaj ali pa še le začetkom 3. stoletja pa je pritisk na Germane postal tako silen, da je celo gotsko pleme, ki se je Slovanov tikalo neposredno in sicer ob Visli, domovino ostavilo, šlo proti jugu ter se nastanilo na severni obali Črnega morja med Donom in Donavo. Črez prazno zemljo so se takoj razlili Slovani. Za Goti so se umaknila še druga germanska plemena proti jugu, in vsikdar so izpraznjeno zemljo zasedli Slovani. Koncem 4. stoletja so že bili ob Odri. Gotje, ki so se bili morali na severu Slovanom umakniti, so si na jugu celo nekaj svojih pritiskavcev podvrgli. Toda miru tudi v novi domovini niso našli. Kalili ga jim pa niso toliko Slovani, kakor Huni, ki so bili prišli iz Azije ter se za njimi ustavili.

Mezgovčani županov dom zapustili. Na potu domov so srečali Jakoba Petka ter so vprašali, kje da ima slunski župan računske priloge. Odgovoril je, da njih nimajo, da on (tudi odbornik) ni vedel, da morajo biti priloge, da njih župan nikoli ni pokazal, da njih on ni videl. Mezgovčani pa so glede večih točk računa imeli svoje pomisleke, na pr. giedé izdatkov za razna pota, plača svetovalcem, živinskih potnih listov, uradnega prostora, zaslužka čistilnega stroja (trijer) itd. Župan Wisenjak si računi za pisarno na leto 59 gld. odškodnine. Glede trijera je postavil v računu stroške, dohodkov pa ni bilo nobenih vpisanih, ko so Mezgovčani dne 3. prosinca t. l. račun pregledovali in prepisavali. Franc Roškar je bil že novembra 1899 vrnil Wisenjaku za občino 20 K posojila. Tega zneska Mezgovčani niso našli v računu! Ga tudi ni bilo med dohodki ali prejemki 1899!

Sadjarjev kažipot.

Ni še dolgo, odkar smo naznanili novo knjižico »Viničarjev kažipot«, t. j. navod, kako je vinograde na novo zasajati in kako jih obdelovati, ki jo je spisal znani g. potovalni učitelj Belé, in ki jo prodaja po 60 vin. komad Dragotin Hribar v Celji. Takrat knjižice nismo mogli podrobneje pogovoriti, ker nam je nedostajalo časa, da bi jo do dobrega proučili; zato smo jo le priporočali; to smo si pač upali, ker nam ime Belé jamči, da je delo dobro.

Tudi danes ne maramo knjižice n drobno pogovoriti, danes imamo drug namen. Knjižica je to zares, kar bi po naslovu naj bila, in sicer je izvrsten kažipot. V besedi, ki jo vsak otrok ume, se pripoveduje, kako se zemljišča za nov nasad pripravljajo, kako se zasajajo sadike, katera dela se imajo vršiti prva 3 leta po sajenju in kako, dalje kako se trs naprej odgaja in reže, kako je treba postopati z mladjem po leti, kako se trs okaplje, osipavlje in gnoji, in sicer s hlevskim kakor z umetnim gnojem, kako se rastlinski in živalski škodljivci pokončujejo in končno, kako se je mogoče obraniti neugodnih vplivov vremena, zemlje itd.; skratka viničar izve natanko, kako mu je delati. A g. Belé ne trdi le, tako in tako mora biti in na drugače, ampak on tudi na podlagi globoke znanstvene izobrazbe dokazuje, zakaj se ima vse tako vršiti, kakor svetuje. Človek

Huni so bili grozno divji narod, ki ni hotel delati, ter živel le o ropu in o tem, kar so jim podjarmljena ljudstva pridelovala in plačevala. (O njih je brati tudi v berilih za ljudske šole.) Ti Huni so zraven nekaj Slovanov podjarmili vzhodno polovico Gotov, dočim jim je zahodna odbežala čez Donavo na jug. Pričakovati bi bilo, da se je Slovanom, podjarmljenim po Hunih, godilo grozno slabo. V resnici pa ni bilo tako. Gotje so bili mnogo hujši gospodari. Slovani so namreč marljivo obdelovali polje, vsled tega so jih Huni prav radi imeli in jih niso mučili, dočim so druge sužne narode strašno stiskali. Celo kneze so Slovanom pustili ter od njih samo zahtevali, da so njim plačevali davek, pridelovali živež in v boju s četami pomagali.

O krutosti Gotov priča naslednji dogodek. Gotski kralj Vinitar ni mogel prenašati hunske nadoblasti ter je gledal, da se izpod nje izvije. Da pa svojo moč poskusi, udari poprej na Slované. Ti ga užugajo. A Vinitar naskoči Slované drugokrat, in takrat mu je sreča mila. Toda krutemu Gotu ni dovolj, da je zmagal, ampak on da ujetega slovanškega kneza Boža z njegovimi sinovi in sedemdesetimi njegovega spremstva na soho pribiti. Nad čimur se je German radoval, nad tem se je zgražal celo poglavar Hunov, Balamber. Ko je slišal, kako je Vinitar ravnal,

bi mislil, kaj tacega je priprostemu človeku težko ali celo nemogoče dopovedati; toda beri Beletov kažipot in djaj boš, da se je pisatelj tudi kot metodik skazal mojstra. Knjižica, ki velja 60 vin., je vredna pest zlata, in kdor ima vinograd, naj bi ne bil brez nje.

Kam pa pravzaprav merimo danes, ker smo gori djali, da nam je drug namen, kakor knjižico presojevati? Poleg vinarstva nam je eden glavnih dohodnih virov sadjarstvo; in že opetno smo v našem listu povdarjali potrebo, da se slovenskoštajarski kmet začne resno izobraževati v sadjarstvu. In zdaj smo pri tem, kar hočemo povedati. Ko bi se mogel v roke vzeti »Sadjarjev kažipot«, tako izvrsten, kakoršen je viničarjev, potem bi ne bilo težko se izobraževati v sadjarstvu, gotovo bi vsakemu le bilo v veselje, in vspehi bi ne izostali; toda za sadjarja sedaj primerne knjižice nimamo; kar v tej stroki gleštamo, je zastarelo in se ne razprodaja več. Torej »Sadjarjevega kažipota« bi nam poleg viničarjevega bilo treba, kakor drugega očesa.

Naj g. Bele, ki je vinarjem v prid svoj talent in svojo ljubezen do kmetijskega ljudstva v tako izborni luči pokazal, pero vzame še enkrat v roke ter napiše tudi sadjarjem kažipot; kakor žanje zdaj eno hvalo, tako bo žel potem dvojno. Vemo, da ima g. Bele mnogo opraviti, ali z ozirom na važnost in korist take knjižice smo si vendar upali izreči to prošnjo. Ako pa bi zares ne utegnil, nam naj merodajni možje vsaj oskrbijo prestavo Müllerjeve knjižice, ki je tudi nekaj sadjarjev kažipot in ki jo, če se ne motimo, deželni odbor ali deželno kmetijsko društvo prodaja po 1 K komad. Zakaj se ta knjižica sploh ni izdala v obeh jezikih? Samo škoda, da »Sadjarjevega kažipota« že zdaj pred zimo ni, da bi se pri topli peči prebiral in učilo. Do druge zime pa ga naj gotovo imamo v rokah.

Politični ogled.

Volilno gibanje. Nemški konservativci že izražajo po svojih listih nevoljo, da smo postavili v V. kuriji Maribor-Lipnica lastnega kandidata v osebi občespoštovanega gospoda F. Mlakarja. Ali mislijo konservativci, da bomo mi za njimi letali in jih prosili, da smo ž njimi volili? Pri zadnji volitvi se niti zahvalili niso za pomoč, sedaj še nas niso prosili. Pa za sedaj bi tudi nobena prošnja ne pomagala,

krenil je na mah z vojsko nanj, ga užugal in naposled osebno s svojo puščico ustrelil; okoli l. 380.*

Bože je prvi slovanski mučenik, ki ga zgodovina pozna imenom — in prvi mučitelj našega rodu je German.

Leta 448. so Huni domovino ob Črnem morju ostavili, šli proti zahodu ter si osvojili današnjo Ogrsko. Vzhodni Gotje, zopet osvobojeni, so si prilastili zemljo od Donave naprej proti zapadu, ob Črnem morju pa so se nastanili Slovani.

Tako je bila do 5. stoletja domovina naših pradedov že precej večja nego izprva; segala je v eni smeri od Vzhodnega do Črnega morja, v drugi od Odre in Karpatov do Dona, povirja Volge in Ilmenskega jezera. Pa tudi mnogoštevilen in silen je bil takrat slovanski rod.

Po 5. stoletju pa se pri Slovanih začnejo daljše razselitve in zato se hočemo sedaj nekoliko ustaviti ter svojim bralcem pripovedovati, kako so naši pradedje živeli na zemlji, ki so si jo bili do približno leta 500 po Kr. r. osvojili.

* Bože je gotovo skrajšana oblika imena Božidar ali drugega sličnega.

kajti mi ne moremo voliti s stranko, ki ima v svojem programu nemščino kot posredovalni državni jezik. Naš kandidat ostane torej gosp. Fr. Mlakar! — Na Kranjskem kandidirajo socialdemokrati v V. kuriji Josipa Kopača, upravitelja v Trstu, liberalna stranka pa učitelja L. Jelenca. — Politično društvo »Edinost« je postavilo 14. t. m. kandidatom v V. kuriji dr. Rybaža za Trst in dr. Laginjo za Istro.

Voditelj mladočeške stranke dr. Herold bode dne 22. t. m. star 50 let. V Pragi in njegovem volilnem okraju se prirejajo za ta dan velike svečanosti, ki bodo pokazale, kako časti narod najboljšega zagovornika svojih narodnih pravic.

Avstrijski poslanik pri papežu. Brezverski listi se srdito zaganjajo v sedanjega avstrijskega poslanika pri papežu grofa Revertera. Nadškof vrhbosanski dr. Stadler je namreč dobil pred kratkim iz dvorne pisare karalno pismo, ker je izrekel v Zagrebu pri katoliškem shodu željo, naj bi se Bosna kmalu tesno združila s Hrvatsko. Predzadnji teden pa je romal dr. Stadler v Rim ter bil tam od papeža zelo ljubeznjivo sprejet. In to sedaj brezverske liste hudo peče. Pravijo, da so papež ga vsprejeli le radi tega tako ljubeznjivo, ker je dobil ono karalno pismo. Grof Revertera pa baje ni hotel ali ni mogel uplivati pri papežu, naj ga tudi papež pokarajo. Zato hočejo sedanjega poslanika odstraniti. Resnica pa je, da so papež vsprejeli dr. Stadlerja le radi tega tako pristržno, ker ga ljubijo in spoštujejo, ne pa iz kakih ozirov na ono pismo.

Svoboda na Ogrskem. Naučni minister je ukazal, da naj se šolskim otrokom v Szegedinu razlaga krščanski nauk v mažarskem jeziku, dozda se je poučeval krščanski nauk v srbskem jeziku.

Razkralju Milanu se toži po Srbiji. O spravi so zadnji čas pisali razni listi. Uradno poročilo pa oporeka vsaki spravi. Kralj Aleksander je trdno sklenil, da zavoljo miru v deželi ne dovoli roditeljema preko meje.

Vojska na Kitajskem. Poroča se, da se je na kitajskega cesarja poskusil izvršiti napad na potovanju v Siangfu. Napadovalec pa je bil prijet, predno je mogel cesarju kaj žalega storiti in na mestu obglavljen. — Naša nadvojvodinja Marija Jožefa je podarila vojakom v Kini 10.000 smodčic in 5000 smodk.

Dopisi.

Od Marije Snežne na Velki. Odkar g. nadučitelja Majcena ni več, se je pri nas posebno z ozirom na šolstvo popolnoma izpremenilo, žalibog na slabo. Pokojni gospod so bili 42 let med nami, v tem času 36 let sami v šoli; otroci naši so se vzgajali v strahu božjem in zraven izvrstno naučili vsega, kar jim je za prihodnost treba znati. Daleč na okrog ni bilo take šole, kakoršna je bila gospoda Majcena; zato so pa tudi stariši drugih župnij svoje otroke kaj radi v šolo pošiljali k Mariji Snežni. Uk je bil slovenski, vrh tega pa se je vsak nemški še toliko navadil govoriti, kolikor treba, da ga Nemec ne ukani. Vedno so se cmureški liberalni prusaki zaletavali v gosp. nadučitelja, a oni so stali kakor skala. Toda tudi ta skala se je enkrat vendar razrušila, in odstihmal gre pri nas od dne do dne na slabše. O nasledniku g. Majcena ne moremo govoriti, mrtev je, in Bog mu bodi milostljiv. Izpregovoriti hočemo o drugem nasledniku, o sedanjem nadučitelju. Dobil je pred par leti pri nas službo zato, ker slovenski ne zna in ker je slovenščine sovražnik. Bili so vrli slovenski prosilci, ali cmureškemu okrajnemu in graškemu deželnemu šolskemu svetu ni do tega, da bi se otroci kaj naučili, ampak njemu le gre za to, da se ljudstvo nemči ter da se narodna meja potisne dalje na jug. In v to svrhu je bil sedanji nadučitelj najpripravnija oseba; od slovenskih starišev rojen, je pred kakimi 25 leti naredil izpit iz

slovenščine, potem pa vedno služboval na Nemškem, ter se navzel nemškega duha in sovraštva do slovenstva, zraven pa se materinščini svoji tako odvalil, da jo le še za silo lomi. Otroci se pri njem, ki njih jezika ne zna in noče govoriti ter samo nemški občuje, naučé le jako malo. Nadučitelju našemu pa ni dovolj, da nam sam dela škodo, ki se ne da popraviti nikdar, on hoče to škodo še potrojiti. Dela namreč na to, da bi na naši šoli tudi še bili nastavljeni njegova žena, ki je nekdanja učiteljica, in njegova hči, ki misli prihodnje leto učiteljico dovršiti. Seveda nobena ne zna niti besedice slovenski. Suplentinja, ki jo imamo, bode se brž možila, in tako bi postalo prvo mesto prazno. Drugega še pa ni, tisto bi se moralo še-le ustanoviti, to se pravi, šola bi morala postati štirirazredna. Da pa se to kmalu zgodi, dela nadučitelj sedaj na vse kriplje. Toda dvomimo, da bo mogel svoje nakane tako lahko izvesti. Povemo mu, da bomo že našli pravo pot. Čemu pa so poslanci?

Črnagora pri Ptuj. (Slomšekova slavnost.) Slomškovih slavnostij je bilo letos že toliko, da lahko rečemo: to je splošen praznik Slovencev. Od vseh strani prihajajo poročila o teh slavnostih; nekatere so zares velikanske. Na stotine naroda se zbira, da bi poslušal, kako imeniten domoljub je bil nepozabni škof Slomšek in da bi se navdušil v teh žalostnih časih.

Slomškovke vrline ga ogrevajo, njegovo ime ga elektrizuje. Ljudstvo samo govori, da še takšnega škofa nikdar nismo imeli; to je bil svet mož, pravi slovenski apostol! Ni čuda torej, da se te domoljubne slavnosti vršijo sijajno tudi v neznatnih krajih.

Črnagora je majhen trg, ali znan je radi Božje poti, kamor prihaja že od davnih časov na tisoče pobožnih romarjev. Prekrasna cerkev, čudovito lepa lega, čarobni razgled, vse to je tako mično in vabilno, da ti ne gre iz spomina in da rad obiščeš ta divni kraj ob vsaki priliki. Taka prilika je bila tudi dne 7. oktobra. Bil je shod, vrh tega pa smo slavili še tri praznike: blagoslavljanje prelepe nove šole, cesarjevo 70letnico in Slomškovovo stoletnico. Črnagora je bila ta dan vsa praznična. Cesarske, slovenske in avstrijske zastave so plapolale, možnarji so grmeli dol proti nemčurškemu Ptuj, kakor pred petstoletji iz črnogorskega taborja na divje Turke; haloški godci so igrali cesarsko pesem, krasni »Naprej« in druge. Obhajali smo zares prelep praznik. Došli so gostje iz Stoperc, Žetal, Majšperga, Studenic, Crkovec, Sv. Lovrenca, Hajdine, Ptuja. Gg. učitelji so jako lepo peli. Hvala jim!

Solčava-Lučé. To je zadnji kot lepe Savinjske doline. Pa najsi je zadnji, vendar se šteje mej prve po svoji lepoti. Pa tudi zapuščen ni tako ta kot, kakor smo videli in slišali. Na Šmihelovo nedeljo je bila lepa slovesnost v Solčavi in na Rožnivenško nedeljo v Lučah. V Solčavi je prikorakalo čez šestdeset starih vojakov pod poveljstvom pet in šestdeset let starega Ošepa, kateri je bil v več vojskah, z godbo v cerkev in je poznej imelo sedemdesetletnico cesarjevo in stoletnico Slomškovovo, pri kateri je o cesarju govoril gosp. kapelan, o Slomšku pa kmet Klemenšek. Veseli nas posebno zadnji; zakaj mi spoznavamo, kaj lahko vse kmetje dosežejo s čitanjem, ako namesto, da bi po krčmah posedali in za tako slabo vino, ki ga prekupci zdaj v naše kraje pošiljajo, denar zapravljajo, doma berejo knjige in časopise, katerih imamo Solčavčani v veliki množini in sicer same krščanske, razen starega Prodika, ki je mej nami s slabim »Rodoljubom«, bela vrana po domače rečeno. Pa tudi Lučani so pokazali na Rožnivenško nedeljo, da so Slovenci zvesti svojemu cesarju. Lepo jih je bilo videti, kako so z godbo »maširali« na čelu jim na konju zapovednik župan Rajmund, ki se trudi za blagor občine in ugleda našega kraja, v cerkev in po službi božji na odločen kraj, kjer jim je domači dušni pastir

razložil pomen slavnosti: cesarjeve sedemdesetletnice in stoletnice Slomškovke, ki je tako lepo opeval naše planine:

»Košata Radoha, visoka Ojstrica,
Gorjata Rinka in zobata Olševa
Povzdigajte Slovincem bistre glave
Naj bojo vrli sini Slave!
V nebesa kažejo mogočni velikani
V nebesa vzdigajmo mi srce in oko
Slovincem luč naj sveta vera bo.
Le bistrimo si glave, ne dremajmo zaspani
Drugim rodod prodani«.

Da nismo v tem kotu zaspani, kažejo te slovesnosti in da ne dremamo, je tudi pokazalo se 9. in 10. t. m. v Solčavi in Lučah, ko smo po dolgem pisarjenju vendar prišli do tega, da se bo tu vršilo licenciranje bikov za naše zadrage, ki so kmetom v največjo korist, kar se je že v Lučah pokazalo, ko je zadruga prodala tri bike plemenjake za Slov. Bistriški okraj. Omenjena dneva sta imela v Solčavi in Lučah gg. potovalna učitelja Jelovšek in Bele poduk vsak v svoji stroki. Tega sta se tudi vdeležila načelnik in podnačelnik okrajnega gornjegrajskega zastopa in si pri tem ogledala ceste in pokazala, da se zanimata za naše potrebe. Dragi rojaki, le delajmo skupno za blaginjo ljudstva in pokažimo svetu, da smo za napredek — toda brez liberalnega firneža. Zato tudi naravnost povemo, da Kač pri nas nema nobene besede, in je bilo predržno rečeno na celjskem zapnem shodu, da »govori v imenu savinjskega prebivalstva, da si želi drugega poslanca in ne več Žičkarja«. Naš poslanec je bil in bo Žičkar in s tem basta. Zatorej držimo se besedi in izvršujemo jih v djanju, katere je naš Slomšek zapisal v spominsko knjigo solčavsko:

»Povzdigajte Slovincem bistre glave
Naj bojo vrli sini Slave.
V nebesa vzdigajmo srce in oko
Slovincem luč naj sveta vera bo.
Le bistrimo si glave, ne dremajmo zaspani
Drugim rodod prodani«.

Iz Vuzenice. Evo nekaj malega iz stare Vuzenice! Pretečeno nedeljo je naredilo slavno pevsko društvo marnberško izlet k nam v Vuzenico. Čeprav je bilo precej neugodno vreme — začelo je ob štirih deževati — vendar se niso vrli Marnberžani ustrašili pota in vremena, ter so v obilnem številu prišli v staro Vuzenico, nas razveseljovat s svojimi milimi glasovi. V gostilni g. Mravljaka, vrlega narodnjaka vuzeniškega, so nam zapeli prav mnogo pesmic, deloma iz »Lavorike«, deloma pa iz pesmarice družbe sv. Mohorja. Res, iznenadili so nas s svojim obiskom, še bolj pa s svojim petjem. Če pomislimo, kako žalostne narodne razmere so tukaj v dravski dolini, in če pomislimo, da marnberško pevsko društvo šteje še le dva meseca svojega obstanka, se pač moramo po vsej pravici čuditi izrednemu napredku slav. društva. Nismo se mogli zadosti načuditi, da sl. društvo razpolaga s tako izvrstnimi močmi, s tako izbornimi pevci, ki so se v tem kratkem času svojega obstanka naučili toliko pesmic, ne samo lažjih, ampak tudi težjih, kakor na pr.: »Jadransko morje« itd. Izborni uspeh je pripisovati le marljivosti pevskega vodja in pevcev, ki složno in z mladeniško navdušenostjo gojijo slovensko petje. — Torej slava mlademu marnberškemu pevskemu društvu! Vivat, floreat, crescat! Pristrčna zahvala za vesele urice, ki ste nam jih priredili se svojim milim petjem! —n.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Za volilno dobo. Na mnogobrojna vprašanja odgovarjamo, da pri nas na Štajarskem volitve za državni zbor v kmečki in peti skupini niso direktne in tajne, ampak pri nas se volijo volilni možje. In ti volilni

možje še le volijo poslanca. Kdor je volilni mož za kmečko skupino, lahko je tudi volilni mož za peto skupino. Narobe pa ne velja popolnoma. Le isti volilni možje pete skupine so lahko volilni možje v kmečki skupini, ki so volilci v kmečki skupini. Volilec v kmečki skupini je, kdor plačuje vsaj 8 kron direktne davka, volilec v peti skupini je vsak možki državljan, ki je dopolnil 24. leto, naj plačuje kaj davka ali ne. — Kmalu bodo volitve volilnih mož. Somišljeniki, glejte, da bodo izvoljeni za volilne može sami zanesljivo katoliški, zanesljivo narodni in značajni možje!

Imenovanje. Sodni adjunkt Neubauer vitez Brandhausen je prestavljen iz Velikovca v Maribor, dr. Venig iz Voitsberga v Ptuj. Oba sta Nemca. — Avskultant gospod dr. Cvetko, naš štajarski rojak, je imenovan sodnim pristavom v Metliki. Naši Slovenci morajo na Kranjsko, da nam potem lažje urivajo Nemce.

Iz šole. Nemško šolo v Štoréh pri Celju je vzela dežela v svoje oskrbovanje. Stalno nameščen za meščanske šole v Mariboru je č. g. A. Čizek. Nadučitelj v Polju je postal g. Anton Gradišnik učitelj v Št. Vidu pri Planini. Učitelj v Ostervicu g. Ivan Jezovšek je postal učitelj v Št. Lovrencu pri Prozinu, učitelj v Dolu gsp. Ivan Polak je premeščen v Hrastnik, gospica Liza Klemenčič iz Dobernika v Št. Jederto nad Laškem, stalno nameščena je pri Sv. Marjeti pri Laškem gca. Ana Steska, iz Št. Andreja v Slov. goric. je premeščena gospica Marija Danko v Št. Ilj nad Mariborom. Učiteljica ročnih del bo v Planicah gospa A. Škrbinšek, v Turji gospa J. Gnus iz Dol.

»Štajarc« v žalosti. Okoli »Štajarca« vlada velika žalost. Njegova starejša sestra »Petauerca« je namreč izdihnila. Ker je »Štajarc« sedaj vsled žalosti še bolj kot drugokrat »zmešan«, zato mu iz usmiljenja prihitimo na pomoč ter mu svetujemo, naj napravi naslednje mrtvaško naznanilo:

Podpisani tužnim srcem naznanja, da je moja sestra, neslavna

„Petauerca“

po dolgotrajnem, jako hudem obrekovanju slovenskega naroda na sušici naročnikov preminola. Opravila, ki jih je imela pokojnica, izvrševal bo odslej podpisani. Na skorajno svidenje!

„Štajerc“

po domače »giftna krota«.

Kako širijo »Štajarca«. Kadar izide katera štev. tega protiverskega nemčurskega lista, ga v veliki množini raznašajo po Ptuj. Po sili ga vrivajo tudi vsem ženskam, ki prodajajo na glavnem trgu. Marsikdo v ptujski okolici ga ima, ker so mu ga vsilili. Naročniki »Slov. Gosp.« ga večkrat dobé zajedno z Gospodarjem pod istim zavitkom. Ali to delajo na c. kr. pošti v Ptuj? Mi Slovenci odločno protestujemo zoper tako vsiljivost in nesramnost. Rodoljubi, poučujte povsod naše ljudstvo, kdo da je »Štajerc«. Proč s takim listom, ki bi rad naše ljudstvo zvesto ohranil nasprotnim trgovcem, da bi še dalje poljubljali sibo, ki ga že toliko let bije. Vzdravimo se in spoznajmo vendar zvite nakane nasprotnikov!

Pri Veliki Nedelji širi »giftno krota« ali »Štajerca« ondotni trgovec Jurij Škorec, kateri živi izključno od slovenskih grošev. Vsake številke dobi po 40—50 proizvodov. Ako Škorec nima pravice za kolportajo, mu bomo mi kmalu zapeli eno lepo pesem. Namestnik državnega pravdnika v Ormožu, ki je pokazal proti nekaterim udeležencem Slomškovih slavnosti v Ormožu tako odločen nastop, bo tudi v tem slučaju dobil priliko za tako nastopanje.

Demantno ali biserno poroko sta obhajala pri Sv. Juriju ob Taboru dne 15. okt. Florijan in Terezija Brišnik. Bilo je navzočih

mного ljudij, oddelek celjske godbe pa je igral lepe komade. Lepa vrsta sinov in hčera, vnukov in pravnukov se je pomikala iz župnišča v cerkev med pritrkavanjem zvonov in pokanjem topičev. Oba sta bila rojena leta 1819.

Pri Sv. Trojici v Slov. gor., kjer tamošnji trgovci izključno žive in se rede od slovenskega vernega ljudstva, od slovenskih romarjev, razširja in prodaja sovražnika slovenskega ljudstva »Štajerca«, mokotrzec Schutz. Dobiva ga vedno po 30 iztisov! Orožništvo pa je v sosedni hiši, in ne ve, ali ima pravico za kolportajo ali ne. Toda Schutz jo je pred kratkim enkrat pošteno skupil. Vrl kmet od Sv. Benedikta gre mimo njegove trgovine. Vsili mu »Štajerca«. Kmet pa se mu odreže: »Že davno sem trdil, da »šnops« ni vreden, da bi ga vlij v moj črevelj, sedaj ti pa rečem »Štajerc« pa vreden ni, da bi si svoj črevelj obrisal. Pa še drugih gorkih mu je povedal. — Nadalje dobivajo pri nas »Štajerca« slovenski (?) trgovec Slapernik 5 iztisov, gostilničar in mesar Ferk 5 iztisov in gostilničar Steinbauer 1 iztis. Kmetje, so to vaši prijatelji? Vaših grošov gotovo! — Naš Golob je pokazal svoje perje! Zoper tukajšnje slovensko zadrugo rohani, a pri »Zvezi« nemških zadrug se ni branil prevzeti celo častnega mesta odbornika. Celo v Gradec se je vozil. Naš Golob pač ima rad slovenski denar, Slovencev pa ne mara, ki ga redijo in pitajo.

Iz Črešnjevca nam pišejo: Dne 9. t. m. se je na Pragerskem ponesrečil 26letni železniški uslužbenec Mihael Mlakar; prišel je pri premikanju voz pod kolesa in bil na mestu mrtev. Kako je bil rajni priljubljen, pokazal je najbolj njegov pogreb; pokopan je bil 11. t. m. na Spodnji Poljskavi. Pogreba so se udeležili gg. uradniki, njim na čelu g. načelnik postaje, nadalje službe prosto železniško osebo, pa tudi dokaj odličnih mož iz njegove rojstne fare črešnjevske. Ob grobu mu je govoril tamošnji č. g. župnik lepo ganljivo nagrobno. Vsi pogrebni so se vračali solznih oči s pokopališča, ker vsak izmed njih je ljubil pridnega in mirnega mladega človeka. Naj v miru počiva!

Gledališče pri sv. Juriju ob Taboru. V veliki sobi »Bralnega društva« pri sv. Juriju ob Taboru se bodo to zimo vršile gledališke predstave. Dne 14. oktobra je bila prva predstava. Igrala se je »Sv. Germana«, igra v treh dejanjih s petjem. Soba je bila polna večinoma domačih ljudij. Dne 28. oktobra ali prvo nedeljo meseca novembra bo druga predstava. Igrali se bosta dve igri. Mi Savinčane opozarjamo na naše gledališke predstave, ker bodo za male krajcarje videli veliko lepega in se obvarovali mnogo hudega. Posebno fantom in dekletom bodijo naše predstave priporočene! Vstop je vsakemu prost. Vabila se ne bodo razpošiljevala. Včasih se bodo predstave naznanile tudi v časopisih. Meseca novembra pride na vrsto noviteta, na kar se že zdaj opozarja. Igralci in igralke so sami domači fantje in dekleta.

„Slomšekovo rojstvo.“ Dramatični prizori ob stoletnici njegovi. Sestavil Mihael Lendovšek. Lična knjižica, male osmerke str. 24. Tisk in založba Drag. Hribar v Celju. Cena posameznim izvodom 20 v. Kdor naroči večje število (najmanj 10) vkup, njemu se odneha pri ceni za 25%. Spis sila navdušeno povečuje našega Slomška: Vile-rojenec in angelji nebeski prinašajo novorojencu k zibel srebno liro (pesnik), zlate bukve in pero (pisatelj), pa škofovsko kapo in palico (škof)! — Dvojno željo izjavljamo; prvo: naj se nam v naših narodnih domih v Mariboru in Celju ti prelepi »dramatični prizori« prav kmalu spravijo na oder! Drugo: naj blagi rodoljubi, čitalnice, bralna društva, šole itd., knjižice, ki se nam dozeva, da je najlepša cvetka naših letošnjih stoletnih slovesnostij, naj jo prav obilno med slovensko mladino spravljajo, da ostane Slomšek tudi mlademu naraščanju v nemilivem spominu!

Rimske izkopine. Na Spodnji Hajdini se je pretekli mesec kopalo na Strafelovem posestvu ter se našlo: 63 grobov s sežganimi trupli, 13 grobov z okostjem, razne vrste starinskih loncev, lepe ročke, čudovito lepi fibeljni, svetilke, solzne stekleničice, nekaj denarja, sklede in skledčice, dve jako lepi zrcali itd. Vse te reči so prenešene v Ferkov muzej v Ptuj.

Izlet v Ljubljano. Prihodnjo nedeljo dne 21. oktobra t. l. priredé štajarski Slovenci skupni izlet k I. slovenski umetniški razstavi v Ljubljano. Zvečer se igra v gledališču na čast štajarskim gostom prekrasna hrvatska opera, Nikolaj Šubić-Zrinski. Odhod iz Celja v nedeljo zjutraj z vlakom ob 7. uri in 24 minut. Vračamo se iz Ljubljane o polnoči. Na mnogobrojno veselo svidenje! Odbor celjske čitalnice.

Cerkvena glasbena šola v Celju. Podpisani izreka na tem mestu najtoplejšo zahvalo preč kn.-šk. ordinarijatu lavantinskemu za podarjeno svoto v znesku 200 kron, kot priznanje truda in požrtovalnosti glede poučevanja v cerkveni glasbeni šoli v Celju. K. Bervar, vodja org. šole v Celju.

Vinorejci, pozor! Letošnji vinski pridelek je izvrsten, zato ga ne oddajajte pod slepo ceno. Pazite na vinske tehtnice, ker so različne, tudi niso natančne. Rabite le uradno preskušene tehtnice! Ob letošnjem toplem vremenu vino hitro začne vreti. Stehtaj mošt, predno vre, kadar že vre, ne izveš več prave dobrote. Zato se letos velika krivica godi vinorejcem, ker vino že vre, ko ga pripeljejo k vinskemu kupcu. Ta ga stehta, potem pa plača po stopinjah dobrote, katera je sedaj nižja za eno, pa tudi več stopinj. Zato bo letošnji dobiček vinskih kupcev velikansk. Nek posestnik iz Slov. goric je pridelal izvrsten mošt 17—18 stopinj dobrote; pripelje ga v Maribor in tu dobi za liter samo 15 kr., medtem ko ga je v domačiji nekaj prodal po 20 kr. liter. Kolika izguba! Ubogi ljudje! Ves dobiček imajo naši nasprotniki. Kolike važnosti bi bila za nas slovenska vinarska zadruga v Mariboru!

Vinogradniki, pozor! Mestni vinotržci plačujejo novo vino po številu stopinj, ki ga ima; te stopnje kažejo % sladkorja, nahajajočega se v moštu. In sladkor daje vinu v prvi vrsti vrednost. Čim več sladkorja v vinu, tem več je vredno; kajti pri vretju se sladkor spreminja v takozvani alkohol, ki vinu daje moč; vino, ki ima le malo alkohola, je prazno. Znano pa je, da vinski mošt kmalu, v par dneh začne vreti. Od tega trenutka ima od ure do ure manj sladkorja, ker se je ta spremenil v alkohol. Tehnica, s katero vinotržci mošt merijo, kaže % sladkorja, o alkoholu nič ne pravi. Če se toraj meri mošt, kadar že par dni vre, bode tehnica kazala vsikdar manje % sladkorja, kakor jih je imel takoj po preši, dokler še ni vrel; kajti v par dneh se je že precej sladkorja bilo izpremenilo v alkohol. Mošt je n. pr. po pravici imel 18° sladkorja; ko ga pa vinotrzec čez par dni zmeri, ima samo 14° in tako ti tudi plača; za one 4°, ki so se bile izpremenile v alkohol, pa ti ne da nič, tiste ima zastoni. Če hočeš torej prodati po meri, ki določuje sladkor, prodaj kar od krnice; če si pa ta čas zamudil, počakaj, da mošt odvre, sedaj pa daj vino zmeriti z tehnicco, ki določuje alkohol, kajti take tehtnice so tudi. Vmes pa ne dajaj nič meriti, ker si vsikdar na škodi. V prejšnjih časih, ko se pri prodaji ni nič merilo, ampak sodilo le po okusu, se je poštenje plačevalo.

Ne v Gradec! Gradec je prenapolnjen z delavskimi močmi, zato je zaslužek dandanes primeroma slabši, nego je bil še pred nedavnim časom. Zelo težko je dobiti delo ali službo. Vendar prihaja še vedno polno ljudij iz naših krajev v Gradec, meneč, da bodo v Gradcu lažje shajali in živeli nego doma. Kako žive v Gradcu naši ljudje, zadoščaj naslednji vzgled! V J. Krepesch-evi tovarni za užigalice je kakih 300 delavnih

moči, večinoma ženskega spola. Delavke so same Slovenke, ker domačinke Nemke nočejo delati za tako sramotno nizko plačo. Tudi Slovenke ne bi hotele v Gradec, ako bi vedele, kaj jih čaka. Za naporno, zdravje uničujoče 12 urno delo dobivajo po 25 kr., največ po kakih 40—45 kr. na dan. V Gradcu je draginja, s takim zaslužkom ni mogoče pošteno izhajati. Revice propadajo naglo zdravstveno in npravno. Groza spreletava človeka, videč toliko bedo v vsakem pogledu. V srce se smilijo človeku objokane revice, ki so verjele brezvestnim in sleparskim agentom, ki so jih spravili z mamnimi obljubami v Gradec, a zdaj niti toliko ne zmorejo, da bi se mogle povrniti domov, in se sramujejo domov sporočiti o svoji grozni siročini. Ker ne umejo nemščine, ne morejo si pred sodiščem iskati pravice za toliko nasilje in kršenje delavske pogodbe. Zato prosimo vse slovenske rodoljube, naj opozarjajo domačine hoteče v Gradec.

Iz Kostivnice. Trgatev smo končali in na splošno se je letos več nabralo, kakor lani. Dobro branje pa je bilo v Gabrniku in na Pečici. Kapljica je izvrstna; sladka kakor med. Od leta 1885 ni bilo tukaj tako dobrega vinskega mošta, kakor je letošnji. Cena mu pa tudi ni previsoka. Beli se prodaja liter po 18—24 kr., črni pa od 20—26 kr. liter.

Loškagora pri Zrečah. Posestnik M. Višnjar je lani podrl črešnjo, drevo je onidan spravljal domu, ali potoma ga je ploh dobil pod sebe in mu zdrobil desno roko.

Podporno društvo »Dijaška kuhinja« v Ptujima ima v ponedeljek 22. oktobra ob 3. oziroma ob 4. uri popoldne v »Narodnem demu« svoj občni zbor, ki izvoli novi odbor vsled prememb društvenih pravil na tri leta. Ob enem se poroča p. n. društvnikom o delovanju in denarnem stanju društva. Vabi prijazno k imenovanemu zborovanju odbor.

Iz Kapel pri Brežicah se nam naznanja, da se je v torek 16. oktobra blagoslovilo novo, lepo postavljeno šolsko poslopje. Do zdaj je bila tam enorazredna šola, zdaj se je razširila v štirirazrednico. Stavba tega šolskega poslopja je zanimiva radi tega, ker se je postavilo siloma, proti volji Kapelčanov. To je prvi slučaj na Štajarskem, da se je zidalo šolsko poslopje na taki način. Dal Bog, da obrodi nova štirirazrednica zaželjeni sad in se tako povrnejo obilne žrtve, katere je prizadevala ta šolska stavba!

Izpitni usposobljenosti za občne ljudske in meščanske šole se pričnó na mariborskem c. kr. učiteljskem v letošnjem jenskem roku dne 5. novembra ob 8. uri zjutraj. Po predpisu opremljene prošnje za dovoljenje k tem izpitom se morajo vposlati predpisanim potom najpozneje do 1. novembra t. l. k ravnateljstvu mariborskega učiteljskega.

Slomšekova slavnost v Žalcu se je sijajno obnesla, tem sijajnejše, ker je bila skrajja prepovedana, a v zadnjem času prepoved zopet preklicana.

Prvi sneg je pobelil naše Pohorje. — Kranjski listi javljajo, na je tudi tamkaj že pal prvi sneg. Živino so morali s planin na dom prignati.

Francelju Girstmayerju se jako slabo godi z njegovo kandidaturo v mestih Radgona-Lipnica. Volilci bi radi nekega Malika, Girstmayer pa pravi naj njega vzamejo. Girstmayer se naj tolaži, da je on v mladih letih tudi rad izpodkopaval drugim kandidatom stališče, zdaj pa se usoda nad njim maščuje.

Svetovna sadna razstava v Parizu se bo otvorila dne 31. oktobra 1900. Kdor se je hoče udeležiti, naj se obrne na »Predsedstvo c. kr. avstrijs. sadjarskega društva, Leechwald, Gradec«, kjer dobi natančneje navodila.

Zaupni shod v Ljutomeru se je 14. t. m. ob 10 uri dopoldne. Navzočih je bilo 20 mož. Ta shod je bil le pripravljalni shod

za zaupni shod v Ptuj, ki se je začel danes ob 10. uri v ptujskem Narodnem domu, zato nima one obveznosti za okraj, kakor se misli in piše. Volilci ljutomerskega glavarstva so tudi vneti za Žičkarja, ker vedo, kako mnogo je storil ta poslanec za kmetijski stan. Gosp. sedlar Karba je sicer na zaupnem shodu trdil, da je V. kurija »le za obrtnike«. Mi si upamo temu ugovarjati ter povedati, da je peta kurija za vse moške državljane, ki so 24 let stari, naj si bodo potem stanu kate-rega si bodi. Sicer pa bo Žičkar ne samo kmečki stan vestno zastopal, ampak tudi druge stanove, posebno obrtniški in delavski, za kar nam jamči že Žičkarjeva politična preteklost.

Cestne mitnice so razpisane v Štrihovcu, Konjicah, Vojniku in Slov. Bistrici. Vse natančneje se izve do 29. oktobra pri mariborskem finančnem ravnateljstvu.

Iz Trbovelj se nam piše: Semkaj je prišel agitirat proti Žičkarju znani celjski Dolinar; a slabo jo je skupil. Mi ostanemo pri svojem dozdašnjem poslancu g. Žičkarju.

V Št. Pavlu pri Preboldu se bo obhajala v gostilni pri »Peku« v nedeljo 21. oktobra po večernicah Slomšekova slavnost s sledečim vsporedom: govor o Slomšku, pesmi, podučljiv govor v gospodarskih zadevah in srečolov.

Za 43.779 K 68 h je bivši tajnik poskodoval bil »Hranilnico za okraj Konjice«. Založil je sicer imetja za 44.446 K 97 h, a vkljub temu se bosta z g. c. kr. državnim pravdnikom pogledala pred ces. kr. okrožno sodnijo v Celji. Vinograd je hranilnica prodala nekoliko više, kakor je bil cenjen, ker trgategv dobro kaže. Za pristavo v Gabrovniku pa nihče ni ponudil cene 16.000 K. Kdor z lesom baranta, naj bi si ogledal lepo hosto, ki sliši k tej pristavi!

Iz šole. Med uredovanjem »raznih stvari« še so se nam naznanile naslednje učiteljske spremembe. Nadučitelj pri Sv. Juriju pod Donetom je postal ondotni šolski vodja g. Simon Sekirnik, nadučitelj na Polenškaku ondotni šolski vodja Anton Kukovič, nadučitelj na Črni gori ondotni učitelj Peter Kavčič. Šolski vodja v Svetini pri Celju je postal g. Martin Krajncič, učitelj pri Sv. Vidu pri Ponikvi, šolski vodja v Topolšici pri Šoštanju g. Rikard Kokot, učitelj v Ločah. Učitelj na Črni gori je postal gsp. Ivan Klemenčič iz Žetal, pri Sv. Janžu na Dr. polju ondotni gsp. začasni učitelj Karol Majer, v Velenju g. Franc Skaza, nadučitelj v Št. Janžu, na Velki pri Cmureku gsp. Štefan Kos iz Makol, učiteljica na Polenškaku je postala gca. Filomena Kosi iz Leskovca, v Dornavi gspica Ivana Svoboda.

Slovanska čitalnica v Mariboru je priredila zadnjo soboto v Narodnem domu odhodnico poslavljajočima se udoma poštnemu uradniku g. Pučeliku in posojilničnemu uradniku g. Pohlinu. Prvi odhaja v Gradec, drugi v Gorico. Bila sta zelo priljubljena v mariborski slovenski družbi in težko jih bomo pogrešali.

Cadram. V nedeljo 21. t. m. ob 3 uri popoldne predaval bode v Čadramu potovalni učitelj Ivan Bele o jesenskih delih v sadonosnikih in vinogradih ter o kletarstvu.

Zitne cene. Pšenica 100 kg. stane za jesen 15.44 K, za spomlad 16.42 K, rž za jesen 15.14, za spomlad 15.70, turšica za jesen 13.70, za spomlad 10.78, oves za jesen 11.42, za spomlad 11.94 K.

Iz drugih krajev.

Slavni ruski pevec Slavjanskij Agrenjev, ki je s svojim svetovnoznanim pevskim zboru gostoval enkrat tudi v Mariboru, je umrl v Rusiji 64 let star. — Tako so poročali pred par dni ruski listi. Toda Slavjanski brže je ogasila na ta poročila z naslednjo brzojavko: »Jaz živim in koncertiram v Jekaterinoslawu«. Tudi časnikarji se včasih prenačijo.

O roparju Musolinu. Laški ropar Musolino, ki je pred tremi leti pobegel iz ječe ter se je takrat zagrozil, da se bode maščeval nad vsemi, ki so pričali proti njemu, je izvršil svoj namen. Zadnja njegova žrtev je bil posestnik Zirelino. Z njim je krvoločni ropar spravil s sveta 14 prič, ki so proti njemu pričale pred sodiščem. Poleg tega je ubil še dve drugi osebi »pomotoma«, ker je mislil, da spadata v njegovo listo. Laška vlada je razpisala na njegovo glavo 20.000 lir, a ga še dosedaj nima. Vsa Kalabrija baje »občuduje« Musolinovo vztrajnost, s katero se je maščeval nad svojimi nasprotniki. Ljudje si pripovedujejo, da se bode Musolin sedaj umiril in da ne bode več pre-lival krvi.

Proti sitnim poštnim uradnikom je izdal trgovinski minister hvaleredno naredbo na poština in brzojavna ravnateljstva. Naredba ukazuje, da uradništvo ne sme nadlegovati občinstva z nepotrebno malenkostno natančnostjo, nego bodi vljudno in postrežljivo. Zlasti pri oddajanju poštinih pošiljatev, zavojev in skatelj so se delale doslej občinstvu večkrat nepotrebne sitnosti ter so morali oddajalci včasih večkrat hoditi domov popravljati in prenačati. Nadejati se je, da bo ukaz trgovinskega ministerstva vplival povsod ugodno.

Dr. Kranjcev sin. Sin pokojnega štajarskega rodoljuba dr. Josipa Kranjca, kateremu so pred kratkim štajarski Slovenci odkrili slovesno spomenik v Škalah, živi v Celovcu, kjer je odvetnik in kot mestni svetovalec zagrizen nemški radikalec. To je tisti mož, ki je predlagal, naj se iz koroške podružnice »Alpenvereina« izključi blagajnik Pokorny, ker je rodom Čeh. Z udrihanjem po Slovanih hoče »dr. Krainz« utajiti svojo slovensko kri.

Slovani na Dunaju. »Slavjanski viek«, ki izhaja na Dunaju v ruskem jeziku, javlja, da je na Dunaju 400.000 Čehov, 20.000 Slovakov, 30.000 Slovencev, 20.000 Hrvatov, in Srbov ter 20.000 Poljakov, torej pol milijona Slovanov. Ako se še prišteje k temu številu vojake slovanske narodnosti, trdi se lahko, da je Dunaj polovico slovanski. Članekar pride do zaključka, da je bodočnost Dunaja slovanska.

Koliko nesejo Italijanom vžigalice »Lege.« Adrijanski oddelek društva »Lega Nazionale« javlja, da mu je tvrdka B. Fürth izročila 1092 kron kakor čisti dobiček za legine vžigalice, prodane od aprila do konca septembra t. l. Lepa svota! Učimo se pri svojih nasprotnikih in zahtevajmo povsod le žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda.

Dveletno dete ukradla je v Borovljah na Koroškem neka ciganka. Doslej je bilo vse zasledovanje orožnikov zaman.

Jugoslovanski umetniki prirede koncem tekočega leta svojo umetniško razstavo v Zagrebu.

Društvene zadeve.

Slovanska čitalnica v Mariboru. V nedeljo, dne 21. t. m. se bo predstavljala na odru v veliki dvorani »Narodnega doma« mariborskega izvirna vesela igra Ogrinčeva »V Ljubljano jo dajmo!« Začetek točno ob 8. uri zvečer. Med posameznimi dejanji igra veteranska godba mariborska. Vstopnice se dobé od 19.—21. t. m. v prodajalnici gosp. Fr. Dolence v Mariboru (poštna ulica), in 21. t. m. zvečer od 7.—8. ure pri blagajni v »Narodnem domu.« Na mnogobrojno udeležbo vabi najuljudnejše odbor.

Čitalnica v Slovenski Bistrici ima v sredo dne 24. oktobra ob 2. uri popoldne občni zbor z dnevnim redom: 1. poročilo odbora, 2. volitev novega odbora, 3. predlogi.

V Konjicah priredi tamošnje kat. pol. društvo v nedeljo teden, dne 28. oktobra ob 3. uri popoldne v svojih društvenih prostorih »Slomšekovo besedo.« Družbeniki naj pripeljajo seboj mnogo Slomškovih častilcev!

Odbor »katol. polit. društva« za vranski okraj je tako-le sestavljen: Predsednik: Fr. Zdolšek, župnik in načelnik okr. zastopa; podpredsednik: Jakob Brinovec, veleposestnik na Vranskem; blagajnik: Fr. Hanzlič, župan v Št. Jurju; tajnik: Al. Kokelj, kaplan v Št. Jurju. Anton Cizej, veleposestnik na Vranskem; Ivan Gorišek in Franc Prislan iz Braslovč, Julij Žigan, veletržec na Polzeli, Anton Virant na Gomilskem, odborniki.

Jareninsko politično društvo priredi v nedeljo dne 21. oktobra letni občni izbor in politični shod v Jarenini v prostorih hiše Fišerjeve ob pol štirih popoldne. Vspored: 1. Poročilo odbora o delovanju v II. društvenem letu. 2. Volitev novega odbora. 3. O našem narodno-gospodarskem vprašanju, govori učni prefekt A. Korošec iz Maribora. 4. O letošnjih državnoborskih volitvah razpravlja veleposestnik Fr. Roškar od Sv. Jurija v Slov. gor. 5. Vprašanja, predlogi, nasveti. — Jareninski posestniki in volilci V. kuriji, pridite vsi na ta važni zbor. Vabila prejmete pravočasno vsi.

Kmetijsko društvo v Leskovem priredi v nedeljo dne 21. t. m. popoldne v gostilni g. J. Kmeteca pouk o gospodarstvenih rečeh. Govoril bo slavnoznani gospod Ivan Kač iz Žalca in sicer se vrši pouk pri vsakemu vremenu. Vabi uljudno odbor.

Kmetisko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj si je na zadnjem občnem zboru tako-le sestavilo odbor: F. Lah, predsednik, č. g. o. Lenart Vavpotič podpredsed., Silvester Šentjurec tajnik, Jože Krivec blag., Fran Wer knjižničar, Fran Ribič in Anton Bohak odborniki; Ignac Bezjak in Franc Bratuša namestnika. Slomšekova slavnost tega društva se je jako izborna obnesla. Slavnostni govor je imel gsp. dr. Medved, petje je vodil častni član g. Zupančič. Žal, da smo dobili poročilo o slavnosti še le sedaj, ko ga ne kaže več objaviti.

Cerkvene zadeve.

Duhovske vesti. Prestavljeni so č. gg. kapelani: Bratkovič Frančišek iz Slov. Bistrice na Teharje. Osenjak Matevž iz Slov. Bistrice v Šentjur na juž. žel. Grobelšek Janez iz Šentjurja v Slov. Bistrico. Požar Alfonz iz Konjic v Slov. Bistrico. Agrež Martin iz Planine v Leskovec. Volčič Miroslav iz Teharji na Planino. Roškar Martin iz Leskovca k Sv. Ilju v Slov. gor. Krulje Frančišek iz Sv. Ilja v Žalec.

Umrli je 15. oktobra v Slivnici častiti gospod Jernej Ciringer, zlatomašnik, v 83 l. N. v m. p.!

Župnijo sv. Lovrenca v Slov. gor. dobil je č. g. Jožef Sinko, župnik pri Sv. Bolfanku v Slov. gor.

Župnijo Podčetrtrek pa č. gsp. Štefan Pivec, kaplan v Škalah.

Brzojav. Shod zaupnih mož v Ptuj je danes enoglasno postavil kandidatom četrte kurije gsp. dr. Ploja.

Loterijske številke.

Gradoc: 13. oktob. 1900. 49, 38, 53, 33, 17
Dunaj: » » » 81, 48, 58, 26, 23

Slovenci, Slovenke!

podpirajte »Našo stražo«;
pristopajte k »Družbi sv. Cirila in Metoda«.

Štajarski Slovenci,

dajte za mariborsko šolo

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka, v Fritsch-evi vili Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse. Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do
Zalagatelj c. kr. avstrijske uradniške zaveze. človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.

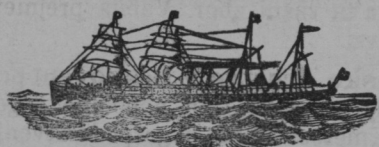
Iz Etterjevega sadnega soka
dobljenega iz prirodnega sadja, ki je prost vsakih kemičnih primesij in se toraj ne sme zamenjati z umetnim sadnim sokom, napravi si lahko vsakdo z malimi stroški prav dobro, trpežno poživiljajočo

**Sadno
pijačo**

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsakega drugega dodatka zmeša s 100/130 litrov navadne vode, da po naravnem kisanju 110/140 litrov močne, čiste okrepčevalne jako zdrave in cenene

**sadne
pijače.**

Dobi se pri en gros-trgovcu A. Jurca in sinovi v Ptuj. — Viljem Etter, Sigmaring.
Dobi se še nadalje pri: G. Ketz v Mariboru, M. Ogorevcu v Konjicah, K. Sima v Poljčanah, A. Balantu v Oplotnici.

Vožnje karte in tovorni listi v **AMERIKO**

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antverpen
vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Südbahnstrasse 2.

Na prodaj

je prostovoljno dvoje kmečkih posestev, eno uro hoda od Maribora oddaljenih. — K prvemu posestvu pripada hiša, gospodarsko poslopje, travniki, njive, sadunosnik, gozd in vinograd v skupni meri 13 oral. Proda se za 4000 gld.

K drugemu posestvu pripada hiša in dvoje gospodarskih poslopij, veliki travniki z več kot 800 plovovitimi sadnimi drevesi, lep gozd, njiva in vinogradi, vsega skupaj je 30 oral. Proda se za 9000 gld.
Naslov pri upravištvi. 1

Najčistejše olje

iz kostij napravljeno za šivalne stroje in kolesa (bicikle) v tovarni H. Morbius in Fils, Bazel (Švica).
Dobi se pri 14-26
R. Strasmayer-ju, puškarju
v Mariboru.

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedenega
v Mariboru,

Kokoschnegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene. 35

Murnikov naslednik izdelovatelj umetnih in stavbarskih kamenov v MARIBORU

na oglu Kaiserstrasse in gledališčne ulice št. 10

se priporoča v izdelovanje prižnic, altarjev, žarfov in nagrobnih spomenikov, križev itd. itd.

Največja zaloga izgotovljenih novih nagrobnih spomenikov na celem Spodnjem Štajarskem.

Dela se vestno in ceno. — Risbe in načrte dela

Anton Gaiser,
lastnik.

Karol Kocijančič,
klesarski mojster.

Kdor hoče 400 mark

garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko:
V. 21 Annoncen - Exped.
K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Viničar

se išče do sv. Martina, ki ima od 4—6 delavnih močij. Oglasi naj se pri gosp. Fr. Gertu, županu v Framu. 458. 3

Samostojna prodajalka

se takoj sprejme za specerijsko trgovino pri Ivanu Jelencu v Trzinu, Gorenjsko. 457

Priporočilo!

Kot novo izvežbani zidarski vodja se priporočam č. g. župnikom in občinskim predstojnikom za nove stavbe. Delam točno in ceno. Kdor želi kako stavbo imeti dobro izvršeno, naj se oglasi pri meni

Janez Gašparič
zidarski vodja.

Sejanci pri Sv. Tomažu,
p. Ormož. 436. 2

Razne
uradne pečate
priporoča
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. za najkulantnejših pogojev. Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim. Zavarovanje proti kurznim izgubi. Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4½% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.
Eskompt menije najkulantneje.
Borzna naročila.

Naznanilo!

Podpisani si usojam naznaniti vsem posestnikom vinogradov, da bom imel koncem tega leta in prihodnjo spomlad veliko množino na suho cepljenih trt različnih dobrih in čistih vrst cepljenih na Riparijo portalis in Rupestris Monticolo in sicer:

6000 Laški rilček (Välschriesling), 4000 Žlahtine (Gutedel), 2500 Šipona (Mosler), 2000 Traminerja (Traminer), 1000 Mali rilček (Kleinriesling), 1000 Beli rafol (Ranfol weiss), 1000 Burgunder beli (Burgunder weiss), 900 Burgunder rudeči (Burgunder roth), 900 Sylvaner (Grüner Sylvaner).

Cepljeno na Rip. portalis.
600 Traminerja (Traminer), 550 Burgunder beli (Bugunder weiss), 300 Sylvaner (Grüner Sylvaner), 100 Šipon (Mosler), 100 Žlahtnina (Gutedel).

Cepljeno na Rup. Monticolo.
50 Šipon (Mosler) na Solonis.
Skupaj 21.000.

Vse te trte so dobre rasti, lepo zaraščene in dobro vkoreninjene ter se prodajo po 160 kron 1000 komadov, ali 8 kr. komad; kdor naroči najmanj en tisoč, dobi jih 50 brezplačno.

Oglasiti se je vsaj do novega leta pismeno ali ustmeno pri Antonu Slodnjaku, trtnarju v Juršincih pri Ptuj.

Veliko zalogo švicarskih ur

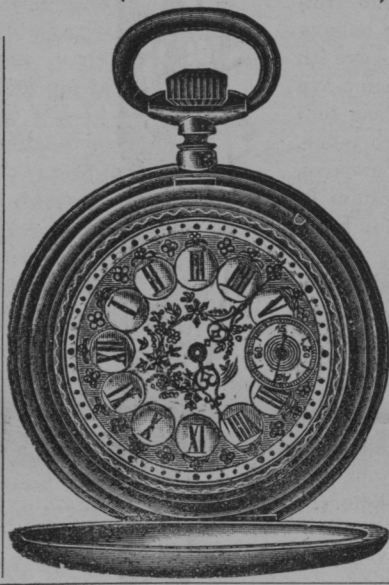
ima

ANTON KIFFMANN,

urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

Za vsako uro se jamči več let. Samo dobrotiče in preskušene ure se prodajajo.

Srebrna ura z dobrimi kolesci 6 gld. Z najfinejšo uredbo in posebno močnimi pokrovc 7 gld. 50 kr.

♦ Srebrna ura, z dvema pokrovcema in dobrimi kolesci velja 7 gld. 50 kr.
♦ Najfinejša, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Razpošilja se po poštne povzetju. Neugajajoče ali slabo ideoče ure ako se v 14 dneh povrnejo se zamenjajo ali vrne denar.

Zaloga in posojilnica glasovirjev

Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54.

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

s križnimi strunami,
(orehovo polituro, črni in
ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriškem seznačnem sestavu iz najboljših tovarn po tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!

jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjajo in prodajajo

Posojila po najnižji ceni.

Jos. Mursa na Krapji pri Ljutomeru

Odlikovan s častno diplomom l. 1895 na razstavi v Ptuj.

Na celem Jugoslovanskem edina izdelalnica cementnih

mozaik-ploč.

Tlak sestavljen iz takih ploč je enak pogrnjenim umetno vezanim preprogam in je lepši in cenejši kot tlak iz klinker ali samotnih ploč, ter skoro nemejene trpežnosti. **Stopnice iz cementa**, tudi brušene, imitacije marmora in sijenita. Trše in lepše kot iz kamena. **Cevi iz portland-cementa** v dvanajstih velikostih od 5cm do 75cm v premeru. Cementne korita za svinje in studence, za jasl, za govedo in konje. **Strešnike iz cementa z dvojno zarezo** in zgornjim obrobkom (Doppelfalzziegel mit Kopfverschluss) z asfaltom impregnirani. Taki strešniki so skapčani na vseh štirih straneh, pripravi za zelo položne strehe. 13 komadov krije 1 m², ki tehtajo komaj 35 kg. — Ceniki zastoj in franko.

Filijala v Središču na Dr., zaloga: Radgona, Ljutomer.

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode stolne ulice št. 1. v Mariboru, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini za naročila cerkvenih orodij: monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev, križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih, katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognji.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

Svoji k svojim.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu

vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

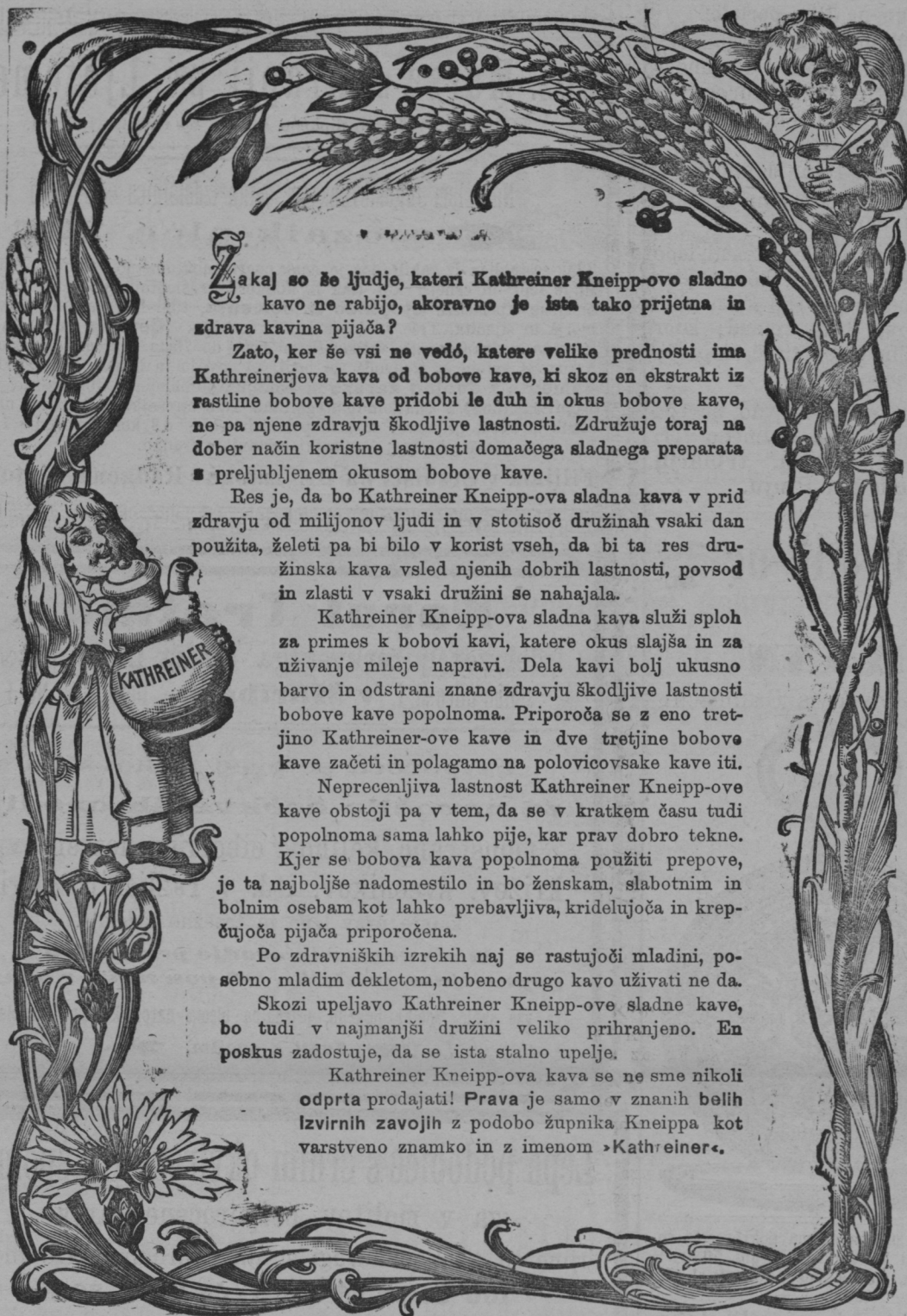
Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Zakaj so še ljudje, kateri Kathreiner Kneipp-ovo sladno kavo ne rabijo, akoravno je ista tako prijetna in zdrava kavina pijača?

Zato, ker še vsi ne vedó, katere velike prednosti ima Kathreinerjeva kava od bobove kave, ki skoz en ekstrakt iz rastline bobove kave pridobi le duh in okus bobove kave, ne pa njene zdravju škodljive lastnosti. Združuje toraj na dober način koristne lastnosti domačega sladnega preparata s preljubljenim okusom bobove kave.

Res je, da bo Kathreiner Kneipp-ova sladna kava v prid zdravju od milijonov ljudi in v stotisoč družinah vsaki dan použita, želeti pa bi bilo v korist vseh, da bi ta res družinska kava vsled njenih dobrih lastnosti, povsod in zlasti v vsaki družini se nahajala.

Kathreiner Kneipp-ova sladna kava služi sploh za primes k bobovi kavi, katere okus slajša in za uživanje mileje napravi. Dela kavi bolj okusno barvo in odstrani znane zdravju škodljive lastnosti bobove kave popolnoma. Priporoča se z eno tretjino Kathreiner-ove kave in dve tretjine bobove kave začeti in polagamo na polovicovsake kave iti.

Neprecenljiva lastnost Kathreiner Kneipp-ove kave obstoji pa v tem, da se v kratkem času tudi popolnoma sama lahko pije, kar prav dobro tekne. Kjer se bobova kava popolnoma použiti prepove, je ta najboljšje nadomestilo in bo ženskam, slabotnim in bolnim osebam kot lahko prebavljiva, kridelujoča in krepčujoča pijača priporočena.

Po zdravniških izrekih naj se rastujoči mladini, posebno mladim dekletom, nobeno drugo kavo uživati ne da.

Skozi upeljavo Kathreiner Kneipp-ove sladne kave, bo tudi v najmanjši družini veliko prihranjeno. En poskus zadostuje, da se ista stalno upelje.

Kathreiner Kneipp-ova kava se ne sme nikoli odprta prodajati! Prava je samo v znanih belih izvornih zavojih z podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko in z imenom »Kathreiner«.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod.

30

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

Slavnim šolskim vodstvom in
krajnim šolskim svetom

priporoča
tiskarna sv. Cirila

Mariboru

o pričetku šolsk. leta vsa potrebne šolske tiskovine
slovensko-nemške
kako tudi
uradne ovitke
po najnižjih cenah
ter zagotavlja točno postrežbo.

Dražba

cerkven. vinskega mošta.

Dne 25. vinotoka t. l. ob polu deseti uri dopoldan draži cerkveno predstojništvo Sv. Petra pri Mariboru 150 hl. letošnjega vinskega mošta.

P. n. gospodi prijetljivi te-le vinske zlahtnine, prepričani smo da bodejo iznenadeni o njeni milini in dobroti.

465. 2

Sv. Peter pri Mariboru.

Mlada drevesca

prodaja Valentin Porenta v Pevnu pri Škofjiloki. Hruške čez 2 metra visoke, lepe, komad po 70 vin., hruške 2 metra ali malo manj km. po 50 vin.; jabolka, čez 2 metra, km. po 60 v., jabolka 2 m ali malo manj km. po 40 vin. Vse na postajo Skofjiloka postavljeno. Manj kot 10 kmdov se ne pošilja.

464

Mladega trg. pomočnika

dobro izurjenega v manufakturnem in špecerijskim blagu. Tudi učenca z dobriimi šolskimi spričevali od poštenih staršev sprejme takoj.

Jakob Volovec

trgovina z mešanim blagom v Ljutomeru, Štajarsko.

461 (2)

Grobar

se išče za pokopališče

v Konjicah.

Kogar bi ta služba veselila, naj se oglasi do 1. novembra pri tamošnjem velč. gospodu nadžupniku.

459 2

Na prodaj

hiša v Mariboru, Koroška ulica št. 88. pod ugodnimi pogoji. Več se zve pri g. prof. G. Majcenu v Mariboru.

1

V najem

se da takoj hiša s sadunosnikom v Gornji Poljskavi na dobrem prostoru. Pripravna je za mešano ali drugo trgovino s pohištvo. Popraša se v Mariboru, Tegethofska cesta št. 34.

4-5

Franc Brezovšek, Konjice, izdelovalec cementnih reči

priporoča vsa v njegovo stroko spadajoča dela, na pr. ploščice za tlak po cerkvah in drugod, korita za studence in za hleve, jasli, strešnike, stopnice, podboje, vsakovrstne predmete za stavbe. Vse se izdeluje iz najboljšega portland-cementa, in sicer z rokami, in vsled tega je blago trpežniše, kakor če se dela s strojem. Cena zmerna. Kjer sem v dobi dveletnega bivanja v Konjicah že delal, povsod so z mojim delom zadovoljni.

2

Živi

žlahtni lepi raki

vsaki dan sveži od lova.

Garantuje se da pridejo živi! — Voznine in mitnine prosto se pošiljajo v poštah jerbasih po 10 funt 80—100 porcijskih rakov velja samo gld. 2:10

60—80 velikanov z mastnimi škarjami samo gld. 2:65

40—50 izbranih »solo« rakov samo gld. 3:60

30—40 redkih velikih odličnih »solo« rakov gld. 4:20

— Postrežba točna! —

D. Goldstein,

Razpošiljalnica (Exp.-Haus) Podwoločyzska na ruski meji.

Na prodaj!

Posestvo (dve uri od Maribora peš) s 6¹/₄ orali zemlje, z gozdom in vinogradi in z več kot 400 sadnimi drevesi; cena je 1400 gld. Šteti se mora koj 400—600 gld. Pojasnila daje iz prijaznosti občinski sluga pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Jakob Haas

1

Viničar

se takoj sprejme pri M. Söllner, Leitersberg št. 118.

454 1

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru